

se način znade, to odmah dodaje: »No, očito je da znade na ovaj način, jer znade ono općenito, ali ne zna jednostavno.« Prije nego znademo jednostavno, to jest partikularno, znademo općenito, a po tom općenitom znademo također partikularno. Tako, naime, poučava u 2. knjizi *Analitike*, u 21. poglavlju: »Na temelju općenitog, dakle, motrimo ono što se nalazi u dijelu.« Ako, dakle, u nama postoji znanje o općenitom prije nego nastane indukcija ili silogizam, i ako znanjem o univerzalnom stječemo znanje o partikularnom, kad nijedno drugo ne postoji u nama, znanje o općem imamo od razuma, koji ga ima i s njime silazi u nas, te po njemu stječemo znanje o pojedinačnom. Kome je još dvojbeno da je to znanje sjećanje? Sjećanje nije drugo nego ponovno uzimanje prijašnje spoznaje. Ponovno primamo, dakle, ono znanje koje smo prije imali, znanje o pojedinačnom i znanje jednostavno pomoću znanja o općenitom koje je ostalo sačuvano u razumu. Tako učenje što ga je Aristotel najviše pobijao dolazi na svjetlo upravo njegovim učenjima i tako ostaje neokrnjeno.

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU